

УДК 378.1

Володимир Козленко

Мережа приватних шкіл «Креативна міжнародна дитяча школа» м. Київ

ORCID ID 0000-0002-0542-2064

DOI 10.24139/2312-5993/2023.03/479-488

СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ПРОЄКТНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

У статті обґрунтовано значення соціальної компетентності як важливої складової проєктної культури майбутнього педагога. Для вирішення поставленої мети було використано такі методи дослідження: теоретичні: аналіз педагогічної літератури, нормативних документів, матеріали періодичних видань із теми дослідження; структурно-логічний аналіз та систематизація; зіставлення різних поглядів на проблему; узагальнення. Встановлено, що соціальна компетентність майбутнього вчителя є важливою складовою його професійної підготовки. Розвинута соціальна компетентність допомагає вчителю залучати учнів до активної участі, розуміти їх потреби та інтереси, сприяє формуванню педагогічної майстерності та підвищує якість навчання та виховання. Проєктна культура майбутнього педагога є ключовим аспектом його професійної підготовки. Проєктна культура розвиває у майбутніх педагогів компетенції у плануванні та організації проєктної діяльності, сприяє формуванню соціальної компетентності та педагогічної майстерності. Напрямами подальших наукових пошуків вбачаємо у дослідженні ефективних методів формування творчого мислення у майбутніх педагогів через проєктну діяльність.

Ключові слова: майбутній педагог, соціальна компетентність, проєктна культура, процес навчання.

Постановка проблеми. У педагогіці вищої школи давно панує думка, що соціальна компетентність сприяє формуванню педагогічної майстерності у майбутніх педагогів. Соціальна компетентність допомагає вчителю ефективно співпрацювати з батьками учнів. Взаємодія з учнями, колегами і батьками є важливим аспектом проєктної культури, оскільки вони можуть підтримати та допомогти реалізувати проєкти, а також підвищити їхню значущість для дитини. Здатність ефективно співпрацювати та вести комунікацію допомагає педагогові краще розуміти потреби та інтереси учнів, залучати їх до активної участі в проєктній діяльності та стимулювати їх творчість та самовираження.

Формування та розвиток проєктної культури у майбутніх педагогів є важливою, оскільки проєктна культура сприяє розвитку творчості, інноваційного мислення та здатності знаходити нові, ефективні методи навчання та виховання. Це дозволяє майбутнім педагогам створювати цікаві та захоплюючі уроки, спрямовані на активну участь учнів в освітньому процесі.

Проєктна культура стимулює учнів до активної участі в процесі навчання, а також розвиває їхні навички співпраці в команді, що сприяє залученню учнів до самостійної та творчої діяльності, підвищує їх мотивацію та інтерес до знань.

Аналіз актуальних досліджень. Проблему розвитку фахових компетентностей у майбутніх педагогів висвітлювали у своїх працях:

Я. Абсалямова, А. Алексюк, В. Воронцова, В. Гриньова, І. Зязюн, І. Костікова, В. Кузь, В. Олійник, І. Підласий, О. Пехота, С. Сисоєва, І. Сотниченко та ін. Серед наукових публікацій відчизняних педагогів стосовно формування соціальної компетентності студентів під час професійної підготовки варто виділити: Н. Бобрич, О. Грибанова, І. Зарубінська Т. Качалова, В. Кремінь, І. Шпичка та ін. Педагогічне проектування вивчали: І. Єрмаков, В. Ковальчук, С. Скворцова та ін.

Важливо відмітити, що поставлена проблема є надзвичайно актуальна, недостатньо вивчена, оскільки проектна діяльність вимагає здатності працювати в команді, спілкуватися з колегами та іншими учасниками освітнього процесу. Розвиток соціальної компетентності сприяє створенню сприятливого освітнього середовища, покращує взаємодію між учасниками освітнього процесу.

Мета статті – обґрунтувати значення соціальної компетентності як важливої складової проектної культури майбутнього педагога.

Методи дослідження. Для вирішення поставленої мети було використано такі методи дослідження: теоретичні: аналіз педагогічної літератури, нормативних документів, матеріали періодичних видань із теми дослідження; структурно-логічний аналіз та систематизація; зіставлення різних поглядів на проблему; узагальнення.

Виклад основного матеріалу. Соціальна компетентність в майбутніх педагогів відіграє важливу роль та має значення в їх професійній діяльності та взаємодії з учнями, колегами, батьками та іншими учасниками освітнього процесу.

Професійна підготовка майбутніх педагогів – є систематичним процесом навчання та практичної діяльності, що спрямований на формування освітньо-психологічних знань, умінь та навичок, виховання кваліфікованих та мотивованих педагогів, які зможуть ефективно працювати з дітьми різного віку в умовах сучасного шкільного освітнього середовища.

Дослідниця О. Варецька трактує соціальну компетентність вчителя «як узагальнювальне поняття для набору компетентностей, що передбачає знання соціально-економічного розвитку та функціонування суспільства в історичному аспекті, виявляється в діяльності особистості у різних її напрямках, зокрема соціально-економічному, інноваційному, громадському, правовому, політичному, предметному та інших на основі поєднання взаємовідповідних цінностей, ставлень, емоцій, практико- та соціально орієнтованих знань, умінь, поведінки тощо, що можна використати для активної дії» (Варецька, 2015).

Соціальну компетентність особистості Я. Лукацька розуміє як «здатність встановлювати певну соціальну взаємодію з урахуванням позицій інших особистостей, що спрямована на співпрацю, роботу в

команді, прояву комунікативних навичок, вміння приймати рішення, усвідомлювати власні потреби і цілі, визначати особистісні ролі в суспільстві» (Лукацька, 2021).

Соціально-особистісної компетентності викладача вищої школи – це складне, інтегративне, постійно не завершуване утворення особистості викладача, що характеризується довготривалим і всебічним процесом формування системи загально людських і професійних цінностей, ставлень, відношень до себе як людини та фахівця, соціуму та професійного поля діяльності (коледжу, університету, академії тощо) як важливої соціалізуючої інституції; процес розвитку та формування даної компетентності супроводжується безперерйними процесами інтеріоризації-екстеріоризації в системі «внутрішнє середовище особистості викладача» – «зовнішнє середовище/соціум» (Мельниченко, Блозва, 2018).

Г. Фінін наголошує, що «формування соціальної компетентності педагогів передбачає розробку та реалізацію системи заходів, які в гармонійному поєднанні дозволять забезпечити оптимальні умови вирішення питання вироблення вмінь і навичок, які перетворюють знання на потенційні здатності щодо забезпечення необхідних у педагогічній діяльності професійних функцій» (Фінін, 2021).

На нашу думку, соціальна компетентність – це комплекс навичок, які дозволяють особі ефективно взаємодіяти з іншими людьми та успішно впоратися зі змінними соціальними ситуаціями. Це не тільки набір знань, а й здатність досягати своїх цілей, побудованих на взаємодії з іншими, дотриманні соціальних норм і розумінні та прийнятті різних культурних, етичних та соціальних різниць.

Виявлено, що до складу соціальної компетентності майбутнього педагога входять такі важливі аспекти, як: емпатія, комунікація, само-усвідомлення, соціальна адаптація, розв'язання конфліктів, співпраця.

Соціально компетентні майбутні педагоги здатні ефективно спілкуватися зі своїми учнями, розуміти їх потреби, почуття та інтереси. Вони створюють сприятливий та доброзичливий клімат у класі, що сприяє позитивним стосункам між учителем та учнями. Здатність розуміти емоції, дотримуватися етичних принципів і вміння знаходити компромісні рішення допомагають молодим педагогам вирішувати конфлікти та складні ситуації. Соціально компетентні педагоги здатні знаходитися у стані постійного професійного розвитку, брати участь у тренінгах, семінарах, працювати в команді над проектами, що сприяє розширенню їхніх професійних знань та вмінь.

Соціальна компетентність важлива в усіх аспектах життя, включаючи освіту, професійний розвиток, міжособистісні стосунки, сімейне життя і спільноту. Вона сприяє побудові здорових та плідних

взаємин, створює сприятливий клімат для навчання і праці, а також сприяє особистому задоволенню і щастю.

Можна виділити кілька ключових аспектів соціальної компетентності, як важливої складової проєктної культури майбутнього педагога:

1. Спілкування та міжособистісні відносини. Соціально компетентний педагог має розвинуті навички спілкування та вміння встановлювати позитивні міжособистісні відносини з учнями, колегами та батьками. Він вміє слухати, розуміти і взаємодіяти з різними людьми, знаходячи спільну мову та розв'язуючи конфлікти конструктивно.

2. Самосвідомість та емоційний інтелект. Соціально компетентний педагог має розвинуту самосвідомість і вміє контролювати свої емоції. Майбутній вчитель розуміє важливість емоційного інтелекту в процесі навчання та розвитку учнів і здатний створювати підтримуючий, емоційно стабільний клімат у класі.

3. Співпраця і командна робота. Педагог має бути здатний працювати в команді з іншими вчителями та фахівцями, щоб спільно розробляти та впроваджувати проєктні методики. Командна співпраця допомагає вирішувати завдання більш ефективно та розширює можливості розвитку для всіх учасників.

4. Адаптивність та гнучкість. Сучасна освіта постійно змінюється, тому соціально компетентний педагог повинен бути готовим до адаптації до нових вимог та методик навчання. Вчитель має проявляти гнучкість і відкритість до інновацій, що допомагає впроваджувати проєктні методи в навчальний процес.

5. Самостійність та відповідальність. Проєктна культура вимагає від педагога самостійності в прийнятті рішень та вирішенні завдань. Соціально компетентний вчитель повинен бути відповідальним за результати своєї роботи і здатним взяти на себе ініціативу в плануванні та реалізації проєктів.

6. Розвиток громадської свідомості. Проєктна культура сприяє розвитку громадської свідомості учнів, а тому соціально компетентний педагог має підтримувати цей процес, сприяючи активному громадському учасю учнів та створюючи проєктні завдання, спрямовані на розв'язання суспільних проблем.

Отже, соціальна компетентність майбутнього педагога є необхідною для успішного впровадження проєктної культури в навчальний процес. Зазначені вище аспекти допомагають створити сприятливий навчальний середовище, сприяють розвитку учнів як особистостей та формуванню ключових навичок, необхідних для їх подальшого успіху в житті.

Важливим завданням для сучасної вищої освіти є формування та розвиток соціальної компетентності студентів, що є запорукою успішної реалізації майбутнього фахівця в професійній діяльності. Освітній процес має бути спрямований на формування у студентів системи знань про взаємодію у соціумі, розуміння системи соціальних цінностей, уміння співпрацювати у суспільстві, вміння здійснювати конструктивну комунікацію, адже лише соціально компетентна особистість зможе стати висококваліфікованим конкурентноздатним фахівцем (Лукацька, 2021).

Соціальна компетентність є важливою складовою проектною культури майбутнього педагога з багатьма аспектами. Вона визначається як здатність і готовність особистості ефективно взаємодіяти з іншими, дотримуючись соціальних норм і цінностей, а також успішно вирішувати соціальні завдання та проблеми.

Енциклопедія освіти, характеризує проектну діяльність як конструктивна і продуктивна діяльність особистості, спрямована на розв'язання життєво значущої проблеми, досягнення кінцевого результату в процесі визначення цілі, планування і здійснення проекту. Вона належить до унікальних способів людської практики, пов'язаної із передбаченням майбутнього, створенням його ідеального образу, здійсненням та оцінкою наслідків реалізації задумів. Проектування виступає як творча, інноваційна діяльність, оскільки завжди спрямована на створення об'єктивно і суб'єктивно нового продукту (Кремінь, 2008).

Під визначенням «проектувальна компетентність педагога» дослідниця Н. Логінова розуміє «володіння особистісними якостями, тобто сукупність власних здібностей, напрацьованого досвіту та рис характеру, а саме: педагогічна майстерність у поєднанні з організаторськими здібностями, уміння теоретичні знання реалізовувати на практиці, прийняття управлінських рішень у нестандартних ситуаціях, наявність критичного мислення й гнучкості у виборі методів професійної діяльності, уміння швидко опановувати нові прийоми й методи в робочому процесі, бажання постійно самовдосконалюватися та «йти в ногу з часом». Володіння вищеперерахованими здібностями дозволяють вчителю ефективно співпрацювати з учнями та батьками, реалізовувати здатність проектувати осередки навчання, виховання і розвитку учнів в освітній діяльності, зокрема й під час дистанційного навчання, у віртуальному освітньому просторі» (Логінова, 2023).

Проектна компетентність майбутнього вчителя складається з різних елементів, які допомагають вчителю ефективно планувати та здійснювати проектну діяльність у навчальному процесі.

На нашу думку, можна виділити основні елементи проектною компетентності майбутнього вчителя:

а) Знання проєктної методики (майбутній вчитель повинен розуміти основні принципи та методи проєктної діяльності, вміти створювати проєктні завдання, розробляти плани і добре знати проєктні технології).

б) Педагогічна майстерність (вчителю потрібно мати знання та навички з педагогіки, адекватно оцінювати можливості своїх учнів, створювати стимулююче навчальне середовище та знаходити ефективні методи навчання для реалізації проєктів).

в) Організаційні здібності (вчитель повинен бути здатний планувати та організовувати роботу учнів з проєктами, розподіляти обов'язки та забезпечувати необхідні ресурси).

г) Комунікативні навички (вчителю важливо вміти ефективно здійснювати комунікацію з учнями, співпрацювати з ними, створюючи атмосферу довіри та взаєморозуміння).

д) Креативність та інноваційність (вчителю слід постійно шукати нові підходи та ідеї для реалізації проєктів, заохочувати учнів до креативності та самовираження).

е) Вміння адаптувати проєктну діяльність (майбутній вчитель повинен бути готовий адаптувати проєктні завдання та методи до потреб та інтересів учнів, враховуючи їх рівень знань та вмінь).

ж) Оцінювання та рефлексія (вчитель має бути здатний адекватно оцінювати результати проєктів, а також проводити рефлексію щодо їхньої ефективності та вдосконалювати свою роботу).

Загалом, проєктна компетентність майбутнього вчителя передбачає розуміння проєктного підходу до навчання, знання основних методів та технологій проєктної діяльності, а також вміння планувати, організовувати та керувати проєктами в освітньому процесі.

Формування проєктної культури у майбутніх педагогів є важливим завданням для підготовки висококваліфікованих та креативних вчителів. Проєктна культура передбачає здатність вчителя створювати цілісні освітні проєкти, активно залучати учнів до активного навчання, розвивати критичне мислення, творчий потенціал та сприяти розвитку комунікативних навичок.

Можна виділити основні методики формування проєктної культури майбутнього педагога загальноосвітньої школи:

1. Проєктне навчання. Застосування методу проєктного навчання у закладах вищої освіти педагогічного профілю допомагає студентам оволодіти навичками планування, реалізації та оцінки освітніх проєктів. Майбутні педагоги вивчають теорію та практику створення та виконання проєктів у різних освітніх сферах.

2. Практика в реальних умовах. Залучення студентів до практичної діяльності у навчальних закладах, організація майстер-класів, співпраця з

педагогами-практиками забезпечує набуття необхідних досвіду та вмінь у роботі з учнями.

3. Рольові ігри та симуляції. Ігрові методи допомагають студентам розкрити свою творчу індивідуальність та спробувати себе в ролі вчителя. Студенти можуть розігрувати різні педагогічні ситуації, конфлікти, проекти, командну роботу, що допомагає розвивати у них педагогічний вміст і вміння.

4. Творчі проекти і презентації. Студенти можуть створювати свої творчі проєкти та презентації, використовуючи різні технології та інструменти. Це допомагає розвивати комунікаційні навички, вміння працювати в команді, демонструвати свої ідеї та здібності.

5. Самостійна робота. Доцільно стимулювати студентів до самостійного планування та реалізації своїх освітніх проєктів. Самостійна робота допомагає розвивати ініціативу, відповідальність та творчий підхід до розв'язання проблем.

6. Рефлексія та оцінювання. Важливо надавати студентам можливість аналізувати результати своєї діяльності, оцінювати якість виконання проєктів і визначати шляхи подальшого вдосконалення.

«Механізм реалізації проєктної технології складається з наступних основних компонентів:

1) Організація стимулюючого енерго-інформаційного простору (предметного, соціокультурного, освітнього) дня розвитку потенціальних можливостей студента, його внутрішнього світу;

2) Організація різноманітних видів діяльності як умова самореалізації кожного студента: соціально-культурної, суспільно-корисного, навчально-пізнавальної, науково-дослідницької, науково-технічної, еколого-натуралістичної;

3) Організація продуктивного спілкування як умови соціального розвитку студентів, формування позитивної, «Я – концентрації» (Довмантович, 2017).

Важливо, щоб формування проєктної культури проводилось системно та інтегрувалося в загальну підготовку майбутніх педагогів. Це допомагає створити інноваційну педагогічну діяльність, забезпечити підвищення якості освіти та розвивати творчий потенціал майбутніх педагогів.

Проєктна компетентність Н.Івановою розглядається як одна зі складових професійної компетентності, що знаходиться у нерозривній єдності та взаємозв'язку з проєктною діяльністю та процесом проєктування (Іванова, 2020).

«Процес формування проєктної компетентності – це об'єктивно зумовлений, цілеспрямований, незворотний процес, що забезпечує перехід до якісної сучасної професійної діяльності, адже використовуються

сучасні інноваційні методи, які забезпечують більш ширше використання професійних якостей фахівців соціономічного профілю» (Нагорна, 2018).

Взаємодія соціальної компетентності та проєктної культури є важливим аспектом особистісного та професійного розвитку. Обидва поняття мають глибокий вплив на взаємодію з іншими, творчий потенціал і спроможність досягати успіху у різних соціальних і професійних сферах. Давай розглянемо цю взаємодію більш детально:

1. Соціальна компетентність і проєктування. Соціальна компетентність передбачає здатність успішно взаємодіяти з іншими, ефективно спілкуватися, вирішувати конфлікти та працювати в команді. Вона грає важливу роль у проєктній діяльності, де необхідно взаємодіяти з колегами, замовниками, учасниками проєкту та іншими стейкхолдерами. Соціально компетентні особи здатні ефективно відстоювати свої ідеї, слухати і враховувати думки інших, будувати партнерські відносини, що сприяє успішному проєктуванню та досягненню мети проєкту.

2. Проєктна культура і соціальні навички. Проєктна культура передбачає створення умов для творчої, інноваційної та ефективної діяльності. Вона сприяє розвитку творчих здібностей, сприйняття ризиків, здатності бачити і використовувати можливості. Соціальні навички, такі як емпатія, спілкування, лідерство і співпраця, є важливими елементами проєктної культури, які допомагають учасникам проєктів працювати разом, ділитися ідеями та знаннями, вирішувати труднощі та досягати успіху.

3. Творчий підхід та інновації. Комбінація соціальної компетентності та проєктної культури дозволяє створювати інноваційні проєкти, що вимагають творчого мислення, новаторських рішень та взаємодії з різними людьми і групами. Такий підхід допомагає вирішувати складні завдання та реалізовувати амбітні проєкти з максимальною ефективністю.

4. Соціальна відповідальність. Взаємодія соціальної компетентності і проєктної культури включає розвиток соціальної відповідальності та етичних стандартів. При проєктуванні і реалізації проєктів важливо враховувати соціальні наслідки і вплив на спільноту, довкілля та інших людей.

Отже, соціальна компетентність і проєктна культура взаємодіють у сфері навчання, роботи, культури, ділових відносин та інших сферах життя. Розвиток цих компетенцій є важливим завданням для формування збалансованої та успішної особистості, яка здатна досягати високих результатів у різних сферах діяльності.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Соціальна компетентність майбутнього вчителя є важливою складовою його

професійної підготовки. Вона допомагає вчителю ефективно спілкуватися з учнями, колегами та батьками, створювати сприятливе навчальне середовище та успішно впроваджувати проєктну діяльність. Розвинута соціальна компетентність допомагає вчителю залучати учнів до активної участі, розуміти їх потреби та інтереси, сприяє формуванню педагогічної майстерності та підвищує якість навчання та виховання.

Проєктна культура майбутнього педагога є ключовим аспектом його професійної підготовки. Вона сприяє розвитку творчих та інноваційних підходів до навчання, залучає учнів до активної участі та самовираження. Проєктна культура розвиває у майбутніх педагогів компетенції у плануванні та організації проєктної діяльності, сприяє формуванню соціальної компетентності та педагогічної майстерності. Це важливий елемент сучасної педагогічної практики, який сприяє покращенню якості навчання та освітнього середовища в школах.

Напрямами подальших наукових пошуків з даної проблеми, можуть бути: вивчення впливу проєктної культури на мотивацію та активність студентів в освітньому процесі, дослідження ефективних методів формування творчого мислення у майбутніх педагогів через проєктну діяльність, аналіз впливу проєктної культури на розвиток соціальних компетенцій майбутніх вчителів та їх спроможності працювати в команді.

ЛІТЕРАТУРА

- Варецька, О. В. (2015). *Теоретичні і методичні засади розвитку соціальної компетентності вчителя початкової школи у системі післядипломної педагогічної освіти* : дис. ... д-ра пед. наук. Київ. (Varetska, O. V. (2015). *Theoretical and methodological principles of the development of social competence of the primary school teacher in the system of postgraduate pedagogical education*: dissertation. ... Dr. Ped. of science Kyiv).
- Довмантович, Н. Г. (2017). Проєктна діяльність як засіб формування самоосвітньої компетентності. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія : Педагогіка. Соціальна робота*, 1, 92–95. (Dovmantovych, N. G. (2017). Project activity as a means of forming self-educational competence. *Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: Pedagogy. Social work*, 1, 92–95).
- Енциклопедія освіти* (2008) / гол. ред. В. Г. Кремін. К.: Юрінком Інтер, 1040. (*Encyclopedia of education* (2008) / ch. ed. V. G. Kremin. K.: Yurinkom Inter, 1040).
- Іванова, Н. А. (2020). Проєктна діяльність як педагогічна умова формування проєктної компетентності майбутніх фахівців з інформаційної, бібліотечної та архівної справи. *Збірник наукових праць «Вісник післядипломної освіти»*. Серія «Педагогічні науки», (41), 91–105. (Ivanova, N. A. (2020). Project activity as a pedagogical condition for the formation of project competence of future specialists in information, library and archival affairs. *Collection of scientific works "Bulletin of postgraduate education" series "Pedagogical sciences"*, 12(41), 91–105).
- Логінова, Н. (2023). Розвиток проєктувальної компетентності вчителів, як запорука вдалої організації безпечного освітнього середовища в умовах дистанційного навчання. *International Science Journal of Education & Linguistics*, 2(2), 1–9, URL: <https://isg-journal.com/fileasxs/article/isiel/vol2/issue2/i.isiel.20230202.01.pdf> (Loginova, N. (2023). The development of project competence of teachers as a key to the successful organization of a safe educational environment in the conditions of distance learning. *International Science Journal of Education & Linguistics*. 2023,

- 2(2), 1–9, URL: <https://isg-journal.com/fileasxs/article/isjel/vol2/issue2/j.isjel.20230202.01.pdf>.
- Лукацька, Я. С. (2021). Аналіз поняття «соціальна компетентність особистості» в українських та зарубіжних наукових працях. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля*, 1(21), 49–53, URL: <http://dspace.dsau.dp.ua/jspui/handle/123456789/5031>. (Lukatska, J. S. (2021). Analysis of the concept of "social competence of the individual" in Ukrainian and foreign scientific works. *Bulletin of Alfred Nobel University. Series "Pedagogy and psychology"*, Pedagogical sciences, № 1(21), 49–53, URL: <http://dspace.dsau.dp.ua/jspui/handle/123456789/5031>).
- Мельниченко, О. В., Блозва, О. Г. (2018). Соціально-особистісна компетентність викладача у сучасній вищій школі. *Молодий вчений*, (1), 50–54. (Melnychenko, O. V., Blozva, O. G. (2018). Social and personal competence of the teacher in modern higher education. *A young scientist*, 9(1), 50–54).
- Нагорна, К. В. (2018). Сутність та зміст проектної компетентності фахівців соціономічного профілю. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Педагогіка, психологія, філософія»*, 291, 210–214. (Nagorna, K. V. (2018). The essence and content of the project competence of specialists in the socio-economic profile. *Scientific Bulletin of the National University of Bioresources and Nature Management of Ukraine. Series "Pedagogy, psychology, philosophy"*, 291, 210–214).
- Фінін, Г. І. (2021). Формування соціальної компетентності педагогічних кадрів у сучасному освітньому просторі. *Вісник НЮУ імені Ярослава Мудрого. Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія*, 4(51), 34–45. (Finin, G. I. (2021). Formation of social competence of pedagogical personnel in the modern educational space. *Bulletin of Yaroslav Mudry NYU. Series: Philosophy, philosophy of law, political science, sociology*, 4(51), 34–45).

SUMMARY

Kozlenko Volodymyr. Social competence as an important component of the future general education school teacher's.

The article draws attention to the significance of developing social competence in future educators and its role in project activities in educational institutions. To solve the set goal, the following research methods were used: theoretical: analysis of pedagogical literature, normative documents, materials of periodicals on the research topic; structural-logical analysis and systematization; comparison of different views on the problem; generalization. Firstly, the article emphasizes that social competence is one of the key components of the future teacher's project culture. It is defined as the ability of the teacher to communicate effectively and collaborate with colleagues, students, parents, and other participants in the educational process. The ability to create a supportive classroom climate and facilitate interaction among all participants is crucial for successful project implementation. The author provides a definition of social competence as a set of skills that enable an individual to interact effectively with others and cope successfully with changing social situations. It is not just a set of knowledge but also the ability to achieve goals built on interaction with others, adherence to social norms, and understanding and acceptance of various cultural, ethical, and social differences. Project culture involves the teacher's ability to create comprehensive educational projects, actively engage students in active learning, develop critical thinking, creative potential, and promote the development of communication skills. The article describes the main methodologies for developing the future general education school teacher's project culture, including project-based learning, real-world practice, role-playing games and simulations, creative projects, presentations, independent work, reflection, and assessment. Overall, the article highlights the importance of developing social competence as a necessary condition for the successful project activities of future teachers in general education schools. The teacher's ability to communicate effectively, collaborate, and create a conducive environment for learning and student development is crucial for achieving educational and developmental goals.

Key words: young teacher, social competence, project culture, general education school, learning process.